

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **S. R.**
oskarżonego z art. 157 §1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 18 kwietnia 2019 r.,
skargi obrońcy oskarżonego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt V Ka [...],
uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K [...],
i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć oskarżonego S. R.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wyrokiem z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt V Ka [...], uchylił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K [...], uniewinniający S. R. od zarzutu popełnienia przestępstwa określonego w art. 157 § 1 k.k. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok kasatoryjny Sądu drugiej instancji wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k., polegające na niezasadnym uchyleniu

przez Sąd Okręgowy w K. wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania z powodu możliwości przypisania oskarżonemu zarzucanego czynu zabronionego, kiedy Sąd Odwoławczy, mając możliwość uzupełnienia materiału dowodowego, nie zrobił tego w sposób wystarczający mimo, iż sam na to wskazywał, nadto polegające na niedokonaniu całościowej i prawidłowej oceny dowodów i niepoczynieniu poprzez te uchybienia prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie, a nadto polegające na niewykazaniu konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego w całości przed Sądem pierwszej instancji.

Na podstawie takiego zarzutu wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na skargę obrońcy oskarżonego wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga na wyrok sądu odwoławczego może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k.. Jak wskazuje się w orzecznictwie, zakres kontroli dokonywanej przez Sąd Najwyższy po wniesieniu skargi ogranicza się do zbadania, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy uchybienie daje podstawę do wydania orzeczenia kasatoryjnego (*zob. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17, OSNKW 2018/3/23, LEX nr 2428783*). Podstawami uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania są natomiast wypadki określone w art. 439 § 1 k.p.k. i art. 454 k.p.k. lub sytuacja, w której konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Jeżeli po usunięciu przez sąd odwoławczy stwierdzonych uchybień, o których mowa w art. 438 pkt 1 - 3 k.p.k. przez uzupełnienie postępowania dowodowego w postępowaniu apelacyjnym lub dokonanie w tym postępowaniu oceny dowodów odpowiadającej wymogom art. 7 k.p.k., sąd ten stwierdzi, że zachodzi podstawa do wydania wyroku skazującego, to uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji z uwagi na obowiązywanie reguły *ne peius* określonej w art. 454 § 1 k.p.k. należy uznać za nie tylko

za uprawnione, lecz wręcz konieczne wobec obligatoryjnego charakteru wspomnianego unormowania (*por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2017 r., IV KS 2/17, OSNKW 2018/5/35*).

Należy podkreślić, że Sąd Najwyższy w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na wyrok sądu odwoławczego nie może oceniać, czy zaistniały merytoryczne podstawy określone w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego – nie jest bowiem władny na podstawie przepisu art. 539a § 1 k.p.k. do oceniania materiału dowodowego przedstawionego w sprawie. Rozpoznanie sprawy w tym zakresie należy bowiem do sądów powszechnych, zaś interwencja Sądu Najwyższego w ten zakres orzekania stanowiłaby naruszenie ich ustawowych kompetencji (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2018 r., III KS 4/18; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2018 r., IV KS 4/18, OSNKW 2018/7/51*).

Przenosząc powyższe zapatrywania prawne na grunt realiów procesowych niniejszej sprawy należy stwierdzić, że z treści uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego wynika jednoznacznie, iż powodem wydania orzeczenia kasatoryjnego było unormowanie zawarte w art. 454 § 1 k.p.k., co związane było ze stwierdzeniem przez Sąd odwoławczy uchybień w ocenie materiału dowodowego po stronie Sądu *meriti*, zwłaszcza w zakresie opiniowania biegłych oraz przeprowadzonego eksperymentu z udziałem pokrzywdzonego, mającego odtworzyć przebieg zdarzenia, w którym doznał uszczerbku na zdrowiu. Sąd Okręgowy po uzupełnieniu postępowania dowodowego i zweryfikowaniu oceny dowodów dokonanej przez Sąd pierwszej instancji doszedł do konkluzji, że zebrany materiał dowodowy może pozwolić na wydanie wyroku skazującego wobec oskarżonego. Stosownie jednak do treści art. 454 § 1 k.p.k. nie mógł skazać oskarżonego, który został w pierwszej instancji uniewinniony. Powołanie się na ten przepis przez Sąd odwoławczy zostało jednak zdeprecjonowane w skardze obrońcy oskarżonego, której uzasadnienie sprowadza się do kwestionowania oceny dowodów dokonanych przez Sąd Okręgowy, a co – jak już wspomniano – nie może stanowić treści zarzutów skargi, rozpoznawanej w postępowaniu prowadzonym na podstawie Rozdziału 55a k.p.k.

Z tych względów skargę obrońcy S.R. należało oddalić, obciążając oskarżonego kosztami sądowymi postępowania skargowego.